Mijn naam is Gert Gouw en ik woon meer dan dertig jaar direct naast het westelijke deel van de Blankensteinweg. Naast ons huis loopt een openbaar fietspad tussen ons huis en de school.

Sinds wij hier wonen is er regelmatig sprake van incidenten. Eieren tegen de gevels en ramen, overmatige geluidsoverlast, brand in de afvalcontainer vlak bij huis, diefstal en vernielingen door mensen die via het pad de achtertuinen binnenkomen, kapotte bloempotten, tuinmeubilair dat in de sloot verdwijnt, tuinornamenten die worden meegenomen, keien zo groot als tennisballen op het dak, kapotte dakpannen en duizenden euro's schade aan auto's.

In alle gevallen hebben wij gewoon melding gedaan bij de politie. Dat is wat je doet.

Voorzitter, niemand hier twijfelt eraan dat het leven in onze buurt niet altijd makkelijk is. Dat begrijpen wij. Maar de vraag die u vandaag beantwoordt is niet of wij met elkaar meeleven — die vraag is gemakkelijk. De vraag is of een openbare weg voor alle inwoners van Meppel zou moeten worden afgesloten om een *overlastprobleem* op te lossen. En die vraag is veel moeilijker.

Want als dat de norm wordt — moet dat dan ook gelden voor alle andere openbare wegen in Meppel waar aanwonenden overlast ondervinden? Of zijn er andere oplossingen denkbaar, zoals cameratoezicht of intensiever toezicht door handhaving?

Dan het verkeersveiligheidsaspect. Het onttrekkingsverzoek noemt dit als argument. Het college heeft zelf erkend dat dit probleem inmiddels al is opgelost. Er is een nieuw fietspad aangelegd. De verkeersstromen zijn gescheiden. En wat overblijft zijn de voetgangers. Geen probleem volgens het college want door het beperkte gebruik van de auto zijn er beperkte gevolgen oor de verkeersveiligheid. Het college zegt nu dat die voetgangers ook gewoon over het nieuwe fietspad zouden kunnen lopen. Maar dit terwijl het nieuwe fietspad niet eens voldoet aan de CROW richtlijnen voor alleen het fietsgebruik.

Stelt u zich eens voor: mensen met een rollator, rolstoelgebruikers en wandelaars met honden tussen de wielrenners, fietsers en fatbikes, en vaders en moeders op bakfietsen. Twee richtingen, een te smal pad, geen vergevingsgezinde bermen, obstakels vlak naast de weg.

Daarnaast lopen er nog meer procedures rondom dit gebied. Dat zegt iets hoe ingewikkeld dit dossier is. Het zegt ook iets over de vraag wat het juiste moment is om een onomkeerbaar besluit te nemen.

Voorzitter, het ligt voor de hand om het nieuwe fietspad alleen voor fietsers te bestemmen en de bestaande Blankensteinweg als openbare weg voor voetgangers te behouden. Dat vraagt onderzoek en overleg. En dat betekent dat het *nu* te vroeg is om dit ontwerp ter inzage te leggen.

Dank u wel.